

Arrest

nr. 137 794 van 2 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat VANDENBROUCKE - BOURRY en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een jongeman van Tadzjiek-origine en verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U woonde in het dorp Qali-Sam, behorende tot Ghazibekhhil in het district Nijrab, provincie Kapisa. Uw vader was ten tijde van het communistische regime werkzaam als officier van de luchtmacht in Kabul. Na de val van het communistische regime verloor uw vader zijn betrekking en verhuisden jullie terug naar Kapisa. In 2008, tijdens de regering van Karzai, keerde uw vader terug naar Kaboel om werk te zoeken. Hij werd in dienst genomen als adviseur voor de Amerikanen en het Afghaanse nationale leger. Ongeveer elke twee maanden kwam uw vader voor enkele dagen naar huis. In de maand Asad in 1390

(augustus 2011) kwam uw vader opnieuw naar huis. Ongeveer twee dagen na zijn aankomst werd er 's nachts op de deur geklopt. Uw vader ging de deur open doen, jullie hoorden geroep en geschreeuw. Wanneer jullie gingen kijken, bleek hij te zijn vermoord door de Taliban. Zeven dagen later keerde de Taliban terug naar jullie huis, uw moeder rook onraad en weigerde de deur te openen. Uit vrees voor de Taliban ontvluchtte u Afghanistan en reisde u naar België, waar u op 16 september 2011 asiel aanvraagde.

Op 11 augustus 2014 weigerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. In haar arrest van 5 november 2014 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van het CGVS.

U keerde niet naar uw land van herkomst terug maar diende een tweede asielaanvraag in op 17 november 2014. In uw huidige asielaanvraag herhaalt u uw vrees om vervolgd te worden door de Taliban bij terugkeer naar Afghanistan. U voegt eraan toe dat u te weten kwam dat uw schoonbroer J. de Taliban vervoegde en dat uw echtgenote van u scheidde. Tevens meldt u dat uw mate van verwestering uw terugkeer naar Afghanistan verhindert. U legt geen stukken neer ter staving van uw huidige asielaanvraag.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

n overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging. In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde herkomst uit Nejrab omdat onder meer uw kennis over de veiligheidsincidenten en natuurrampen in Nejrab, uw geografische kennis van uw beweerde streek van herkomst, uw kennis over de instanties die verantwoordelijk waren voor een groot aantal lokale projecten en uw kennis over het Afghaanse geld en de Afghaanse kalender ontoereikend waren. Naast de vaststelling dat uw kennis op meerdere vlakken te ondermaats was om geloof te kunnen hechten aan uw verklaarde verblijf in Nejrab oordeelde het CGVS eveneens dat het voorgehouden profiel van uw vader en de daaruit voortvloeiende problemen met de Taliban evenmin geloofwaardig waren.

Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) voor uw komst naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Evenmin toonde u aan dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Immers, u werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 9 december 2014 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat u niet kan volstaan met het louter verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent op zich geen reden is om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u

aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Ondanks de herhaaldelijke aanmoedigingen om zicht te bieden op uw werkelijke situatie voor uw komst naar België hield u tijdens het gehoor op 9 december 2014 vast aan uw eerdere verklaringen, die door het CGVS en de RvV bedrieglijk werden bevonden (CGVS p.5).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal nog steeds in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een vrees voor vervolging dient te koesteren of een reëel risico op ernstige schade loopt.

De door u in het kader van uw huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen zijn niet van die aard om deze vaststelling te wijzigen. Vooreerst dient er op gewezen dat de twee nieuw aangebrachte elementen, met name het lidmaatschap van uw schoonbroer en uw echtscheiding, geen nieuw licht werpen op de beoordeling van uw verklaarde herkomst uit Nejrab door het CGVS en de RvV. Daarnaast is het belangrijk op te merken dat de twee nieuwe elementen uw vrees bij terugkeer naar Afghanistan nauwelijks wijzigen. Als u gevraagd wordt welke problemen u verwacht omwille van uw scheiding verwijst u enkel naar de activiteiten van haar broer bij de Taliban. J. beschuldigde u ervan een spion voor de Amerikanen te zijn en zou zeggen dat u zich bekeerde in Europa. Als u om verduidelijking gevraagd wordt moet u uw verklaringen bijstellen (CGVS p.6). J. beschuldigde u niet van spionage, zo zegt u nu, waarna u teruggrijpt naar de in uw eerste asielaanvraag uiteengezette problemen met de Taliban, die echter ongeloofwaardig werden bevonden (CGVS p.6). Uw stelling dat J. u ervan zou verdenken bekeerd te zijn in Europa kan u evenmin onderbouwen. Ter verklaring laat u enkel de algemene uitspraak optekenen dat alle Afghanen radicaal zijn (CGVS p.6).

Bovendien moet er op gewezen dat u noch J. zijn lidmaatschap bij de Taliban noch uw echtscheiding geloofwaardig kan voorstellen. De vaststelling dat u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken het lidmaatschap van J. niet vermeldde hoewel u er destijds reeds over ingelicht was, haalt het geloof in zijn toetreding tot de Taliban geheel onderuit (CGVS p.2). Als verklaring voor het niet vermelden van dit nieuwe element werpt u enkel op dat het u niet gevraagd werd. Dit is allerminst ernstig (CGVS p.4). Toen u gevraagd werd naar de nieuwe elementen in uw tweede asielaanvraag wijdde u uitgebreid uit over uw vrees voor de Taliban. Dat u andermaal uw vrees voor de Taliban sterk benadrukt maar nalaat te vermelden dat u vernam dat uw schoonbroer bij de door u gevreesde organisatie zit omdat het u niet expliciet gevraagd werd, is allerminst aannemelijk. Ook is het merkwaardig dat u er geen idee van heeft wanneer J. bij de Taliban ging. Of hij lang geleden of recent zich bij de Taliban aansloot, kan u niet zeggen (CGVS p.2). Bovenstaande opmerkingen samen met de vaststelling dat u ook in uw eerste asielaanvraag bedrieglijke verklaringen aflegde over de problemen met de Taliban doen besluiten dat er aan J.s lidmaatschap bij de Taliban geen geloof kan gehecht worden.

Uw verklaringen over uw echtscheiding missen eveneens geloofwaardigheid. U vertelt dat uw vrouw zo'n twee maanden eerder van u scheidde omdat u drie jaar van haar gescheiden leefde (CGVS p.2). U geeft evenwel toe dat een scheiding in Afghanistan ongebruikelijk is en u beaamt dat een scheiding voor de betrokken vrouw en haar familie eer- en statusverlies inhoudt in de Nejrabse samenleving die u als extreem conservatief omschrijft (CGVS p.3,4,5). De vraag waarom uw vrouw omwille van uw afwezigheid van drie jaar van u scheidt, wetende dat het statusverlies haar levenskwaliteit sterk vermindert, beantwoordt u slechts door te verwijzen naar haar onwetendheid daarover. U vertelt dat uw vrouw uit een conservatieve familie komt, geen onderwijs genoot en geheel onbekend is met de buitenwereld (CGVS p.4). Dat een ongeletterde huisvrouw uit een conservatief milieu op het idee komt om een dergelijke ongebruikelijke daad te stellen als een echtscheiding en dat haar conservatieve familie ermee akkoord gaat en haar terug opneemt, is hoogst verwonderlijk. Met deze bevinding geconfronteerd beweert u daarentegen dat het logisch is dat ze niet lange tijd op u wil wachten (CGVS p.4). Uw respons verklaart de opmerkelijke demarche van uw vrouw, gezien haar profiel en context, niet. Indien uw vrouw daadwerkelijk stelde dat ze niet langer op u wilde wachten impliceert deze houding dat uw vrouw bepaalde toekomstplannen had die ze door uw afwezigheid niet kon verwezenlijken. Welke uw vrouw haar toekomstplannen waren, kan u echter niet vertellen (CGVS p.4). Uw verklaringen over uw echtscheiding zijn dermate onaannemelijk dat er geen geloof aan kan worden gehecht. In deze dient bovendien nogmaals gewezen te worden op de ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Nejrab, wat de problemen met uw vrouw en haar familie nogmaals ongeloofwaardig maakt.

Wat de bewering betreft van u en uw advocaat, dat u in dergelijke mate verwesterd bent dat een terugkeer naar Afghanistan niet meer mogelijk is, dient er opgemerkt te worden dat u nergens aantoonst dat u verwesterd bent. U slaagt er niet in te verduidelijken wat uw verwestering inhoudt, terwijl uw advocaat uw verwestering staat louter en alleen afleidt uit het feit dat u drie jaar in België verbleef (CGVS p.4,7). Er moet dan ook besloten worden dat u er allerminst in slaagt uw bewering dat u verwesterd bent aan te tonen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Verzoeker wijst eveneens op de argumenten (integratie, onredelijk lange asielprocedure, geen contact meer met herkomstland) die hij ontwikkeld heeft in zijn procedure in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Verzoeker is van oordeel dat *"Dit nieuwe bewijs van een vroegere situatie maakt een nieuw gegeven uit in de zin van art. 51-8 vreemdelingenwet."*

2.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe*

elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

2.4. Vooreerst kan worden vastgesteld dat verzoekers eerste asielaanvraag door de commissaris-generaal werd afgewezen bij beslissing van 11 augustus 2014 en deze beslissing vervolgens bevestigd werd door de Raad op 5 november 2014 bij arrest nr.132 836. In dit arrest werd geoordeeld dat verzoekers beweerd afkomst uit Afghanistan niet geloofwaardig is. Het arrest motiveerde als volgt: “De bestreden beslissing stelt dienaangaande vast dat (i) verzoekers geografische kennis van zijn beweerd streek van herkomst ondermaats is, (ii) verzoekers kennis over veiligheidsincidenten en natuurrampen een ingestudeerde indruk nalaten, (iii) verzoeker geheel onbekend is met de benaming PRT (Provincial Reconstruction Teams) niettegenstaande deze betrokken zijn bij een groot aantal lokale projecten in Afghanistan en zelfs actief zijn in verzoekers district, (iv) verzoeker foutieve verklaringen aflegde over het in Afghanistan gebruikte geld, (v) verzoeker duidelijk veel moeite heeft om de Afghaanse kalender correct te gebruiken en hij spontaan allerlei data in de Westerse kalender opgeeft.

Verzoeker tracht zijn ondermaatse kennis te verklaren door te wijzen op het feit dat hij in ruraal gebied woont, een beperkte opleiding heeft genoten en zijn ganse leven enkel in zijn eigen dorp heeft verbleven. Een dergelijke verklaring kan geenszins overtuigen. Uit vaste rechtspraak blijkt immers dat de asielzoeker, zelfs wanneer die slechts een lage scholing heeft genoten, in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn en zijn dagelijkse leven aldaar (RvS 15 januari 2003, nr. 114.475; RvS 27 januari 2004, nr. 127.477). Het is te dezen niet kennelijk onredelijk dat de commissaris-generaal aan de verzoekende partij, ongeacht haar opleiding, ter zake de gegevens heeft gevraagd die in de bestreden beslissing zijn aangehaald. De kennis waarnaar bij verzoeker gepeild werd betreft de dagelijkse levensomstandigheden waarvan in redelijkheid kan verwacht worden dat iedere persoon ongeacht zijn opleiding moet kunnen antwoorden. Zo is het niet aannemelijk dat verzoeker nooit gehoord heeft van de PRT's, niettegenstaande deze betrokken zijn bij een groot aantal lokale projecten in heel Afghanistan en meer in het bijzonder ook in verzoekers district. Dat verzoeker niet op de hoogte is van veiligheidsincidenten omdat hij thuis niet over radio en tv beschikte kan geenszins overtuigen. Van ingrijpende veiligheidsincidenten kan immers verwacht worden dat deze, wanneer ze zich in de streek hebben voorgedaan, onmiddellijk in het dorp uitvoerig besproken en becommentarieerd worden. Dat verzoeker bovendien foutieve verklaringen aflegde over het Afghaanse geld en moeite heeft om de Afghaanse kalender te gebruiken wijst er dan ook op dat verzoeker niet afkomstig is uit Afghanistan. De vaststellingen met betrekking tot de Afghaanse kalender klemmen des te meer nu verzoeker spontaan de Westerse kalender gebruikt wanneer hem gevraagd wordt naar belangrijke data in zijn leven. De weinige kennis waarvan verzoeker blijk gaf blijkt bovendien ingestudeerd te zijn. Zo stelt de bestreden beslissing vast dat: “De indruk dat u vooraf ingestuurde antwoorden gaf werd nog versterkt door het feit dat u op een vraag over natuurrampen in uw regio zonder enige aanleiding begon te vertellen over de bouw van twee scholen in uw dorp (Gehoor CGVS, p. 18).”

In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift tracht de tijdens zijn eerdere asielaanvraag gedane vaststellingen te ontkrachten hierbij onder meer benadrukkend dat verzoekers profiel volledig overeenstemt met het profiel van een inwoner van de provincie Kapisa, hij in ruraal gebied woont, een beperkte opleiding heeft genoten en in principe gans zijn leven in zijn eigen dorp heeft verbleven dient te worden opgemerkt dat zijn betoog niet dienstig is. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.5. Verzoeker beroept zich in het kader van onderhavige asielaanvraag blijkens de stukken van het dossier, de in de bestreden beslissing aangehaalde verklaringen en het onderhavige verzoekschrift op de volgende nieuwe elementen: verzoeker (i) herhaalt zijn vrees voor vervolging door de taliban, (ii) stelt dat zijn schoonbroer J. ondertussen de taliban vervoegde, (iii) verklaart dat zijn echtgenote ondertussen van hem scheidde en (iv) dat zijn mate van verwestering zijn terugkeer naar Afghanistan verhindert.

Met betrekking tot het de nieuwe elementen waarop verzoekers tweede asielaanvraag berust stelde de bestreden beslissing terecht: *“Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uwkomst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal nog steeds in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een vrees voor vervolging dient te koesteren of een reëel risico op ernstige schade loopt.*

De door u in het kader van uw huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen zijn niet van die aard om deze vaststelling te wijzigen. Vooreerst dient er op gewezen dat de twee nieuw aangebrachte elementen, met name het lidmaatschap van uw schoonbroer en uw echtscheiding, geen nieuw licht werpen op de beoordeling van uw verklaarde herkomst uit Nejrab door het CGVS en de RvV. Daarnaast is het belangrijk op te merken dat de twee nieuwe elementen uw vrees bij terugkeer naar Afghanistan nauwelijks wijzigen. Als u gevraagd wordt welke problemen u verwacht omwille van uw scheiding verwijst u enkel naar de activiteiten van haar broer bij de Taliban. J. beschuldigde u ervan een spion voor de Amerikanen te zijn en zou zeggen dat u zich bekeerde in Europa. Als u om verduidelijking gevraagd wordt moet u uw verklaringen bijstellen (CGVS p.6). J. beschuldigde u niet van spionage, zo zegt u nu, waarna u teruggrijpt naar de in uw eerste asielaanvraag uiteengezette problemen met de Taliban, die echter ongeloofwaardig werden bevonden (CGVS p.6). Uw stelling dat J. u ervan zou verdenken bekeerd te zijn in Europa kan u evenmin onderbouwen. Ter verklaring laat u enkel de algemene uitspraak optekenen dat alle Afghanen radicaal zijn (CGVS p.6).

Bovendien moet er op gewezen dat u noch J. zijn lidmaatschap bij de Taliban noch uw echtscheiding geloofwaardig kan voorstellen. De vaststelling dat u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken het lidmaatschap van J. niet vermeldde hoewel u er destijds reeds over ingelicht was, haalt het geloof in zijn toetreding tot de Taliban geheel onderuit (CGVS p.2). Als verklaring voor het niet vermelden van dit nieuwe element werpt u enkel op dat het u niet gevraagd werd. Dit is allerminst ernstig (CGVS p.4). Toen u gevraagd werd naar de nieuwe elementen in uw tweede asielaanvraag wijdde u uitgebreid uit over uw vrees voor de Taliban. Dat u andermaal uw vrees voor de Taliban sterk benadrukt maar nalaat te vermelden dat u vernam dat uw schoonbroer bij de door u gevreesde organisatie zit omdat het u niet expliciet gevraagd werd, is allerminst aannemelijk. Ook is het merkwaardig dat u er geen idee van heeft wanneer J. bij de Taliban ging. Of hij lang geleden of recent zich bij de Taliban aansloot, kan u niet zeggen (CGVS p.2). Bovenstaande opmerkingen samen met de vaststelling dat u ook in uw eerste asielaanvraag bedrieglijke verklaringen aflegde over de problemen met de Taliban doen besluiten dat er aan J.s lidmaatschap bij de Taliban geen geloof kan gehecht worden.”

Waar verzoeker zich in zijn verzoekschrift niet akkoord verklaart met de motieven van de bestreden beslissing en nogmaals herhaalt dat zijn leven in gevaar is, hij niet kan terugkeren naar Afghanistan, en zijn moeder tot op heden nog steeds problemen heeft met de taliban kan worden verwezen naar wat supra reeds gesteld werd in het arrest van de Raad van 5 november 2014 met name dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit Afghanistan. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door verzoeker ingeroepen problemen die er onlosmakelijk mee verbonden zijn.

Waar verzoeker nog verwijst naar het feit dat zijn echtgenote ondertussen van hem gescheiden is dient te worden opgemerkt dat, nog daargelaten de vaststelling dat verzoeker zich beperkt tot blote beweringen zonder deze ook maar enigszins te ondersteunen met concrete elementen, dit gegeven geen enkel verband houdt met één van de criteria van het vluchtelingenverdrag of van de subsidiaire beschermingsstatus.

Met betrekking tot verzoekers opmerking ten slotte dat zijn verwestering hem verhindert probleemloos terug te keren naar Afghanistan stelde de bestreden beslissing met recht vast dat: *“Wat de bewering*

betreft van u en uw advocaat, dat u in dergelijke mate verwesterd bent dat een terugkeer naar Afghanistan niet meer mogelijk is, dient er opgemerkt te worden dat u nergens aantoonst dat u verwesterd bent. U slaagt er niet in te verduidelijken wat uw verwestering inhoudt, terwijl uw advocaat uw verwesterde staat louter en alleen afleidt uit het feit dat u drie jaar in België verbleef (CGVS p.4,7). Er moet dan ook besloten worden dat u er allerminst in slaagt uw bewering dat u verwesterd bent aan te tonen.” Ten overvloede dient te worden opgemerkt dat door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn hij de Belgische overheden verhindert zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan immers, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in Afghanistan tot 2011 zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst.

Verzoekers verwijzing ten slotte naar zijn integratie in de Belgische samenleving, zijn kennis van de Nederlandse taal en het feit dat hij tot op heden geen enkele keer in contact is gekomen met de (Belgische) politie zijn gegevens die geen enkel verband vertonen met de criteria voor het bekomen van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER